

ningen angaaer, er det, ſaavidt jeg veed, en ganſke ny Bet, man derved er kommen ind paa, thi jeg mindes ikke, at der nogenſinde har foreligget et lignende Spørgsmaal til Forhandling i denne Sal. Det forekommer mig derhos, at man tilſtræffelig tilkjendegiver ſin Mening ved at bringe Loven tilbage til dens forrige Skikkelse, og derom antager jeg ikke, at der vil være nogen Meningsforſkjel i dette Thing, men Forſlaget til Beſlutning er nu engang kommet frem, og jeg ſkal gierne tilſtaa, at jeg har meget tungt ved at ſtemme derimod; det vil ialfald koſte mig megen Møie. Jeg ſkulde have vundet, at Forſlaget ikke var kommet frem, og det ſkulde glæde mig, om Udvalgets Fleertal vilde finde ſig foranlediget til at tage det tilbage, hvorved det vilde frie os for den Ubegælighed at ſtemme derover. Man kan let ved at ſtemme derimod komme til at ſtaa ſom den, der miſbilliger den Tanke, der er nedlagt dert, men det gjør jeg ikke; jeg er tværtimod enig i det Princip, der foreligger. Om det end ikke ſtaaer ordret i vor Grundlov, at en Lov, ſom denne nu er, ſkal behandles forſt i Folkethinget, er det en Tradition og en engang vedtagen Regel, ſom man, ſaavidt jeg veed, har fulgt, ſaa længe Rigsdagen har været til, at ſtore finantielle Love ſkulle behandles forſt her. Det forekommer mig imidlertid, at man, naar man overhovedet ikke ſtøler paa, at kommende Folkething vilde vide at værne om deres Rettigheder, men vil opkaſte ſig til Formynder for de vordende Folkething, kunde udtrykke den ſamme Mening ved at lade ſig nøie med at vedtage Loven i den Skikkelse, ſom Udvalget har foreſlaaet, hvorved den bringes tilbage til den tidligere Skikkelse. Skulde vi imidlertid ſtemme derom, kan jeg ialfald ikke ſtemme imod dette Forſlag; om jeg vil ſtemme derfor, veed jeg endnu ikke. Jeg kan ikke ſtemme derimod, idet jeg deler Tanken, ſom ligger dert, og ſom er udtrykt dert. Derimod forekommer det mig rigtigt, at det ſidſte af de to unummerede Forſlag — jeg veed ikke rigtig, hvad jeg ſkal kalde det;

det er vel en Dagsorden — er af den Beſtanden, at jeg ikke paa nogen Maade kan ſtemme derfor. Jeg kan ikke have ſaa meget imod at ſtemme imod hele Loven; det gjorde jeg, da den var her forrige Gang, og jeg finder, at den er uheldig, ſelv om den bliver bragt tilbage til den Skikkelse, den havde, da den gik herfra, thi den paalægger Communerne Beſtyrelſer Arbejder, ſom ere dem uvedkommende, uden at give dem endog blot en begrændſet Myndighed, hvilken de dog efter min Mening burde have. Det har man ikke villet indrømme, og alſaa vil det ikke koſte mig megen Møie at ſtemme imod Loven, men naar man vil bringe en Ting, der er ilde, til at dø og ud af Verden, er der Forſkjel paa Maaden, hvorpaa det ſkeer. Den Maade, hvorpaa det er bragt i Forſlag ved Dagsordenen, kan jeg ikke tiltræde, men om jeg vil ſtemme for Loven, naar den er færdig, er noget Andet. — Jeg ſkal alſaa henſtille, om Thinget finder min Redaction i Underændringsforſlaget eller den, der foreligger i ſelve Forſlaget, bedſt; det er jo ikke af ſaa ſtor Betydning.

Den fungerende Formand: Den ærede Folkethingsmand for Aarhus Amts 1ſte Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Winther: Ja, det er egentlig for en Berigtigſe. Jeg udtalte for, at jeg vilde ſtemme imod Fleertallets Forſlag til Beſlutning, men da dette kunde blive miſtudet, ſom om jeg ikke fuldelig deelte Fleertallets Betragtningſmaaede, medens jeg netop gaaer et Skridt videre, end det gjør, kunde jeg gierne ſtemme for Forſlaget til Beſlutning. Det vil maaffee være rigtigt, at jeg afholder mig fra at ſtemme derover.

C. B. Nimeſtad: Jeg kan ikke være fuldſtændig enig i den Motivering, vi hørte fra det ærede Medlem for Fredericia (Gad);